

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΑΤΟ

Ίδιοκτήτης: Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΡΟΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, αρ. 4, ΑΘΗΝΑ

Συντρομή χρονιάτικη: Για την Ελλάδα και τη Κρήτη δρ. 10. Για το εξωτερικό φρ. χρ. 12,50.—Για τις επαρχίες δεχόμαστε και τρίμηνες συντρομές (1 δρ την τριμηνία).—Κανένας δε γράφεται συντρομητής α δεν προπληρώσει τη συντρομή του.

20 λεπτά το φύλλο.—Τα περασμένα φύλλα πουλιούνται στο γραφείο μας διπλή τιμή.

Βρίσκεται στην Αθήνα σ' όλα τα κίосκια, και στις επαρχίες στα πρακτορεία των Εφημερίδων.

Παραγραφάκια

ΕΝΑ παραγραφάκι το δανειζόμαστε καταλέξη από τη «Νέα Ελλάδα» της περασμένης Πέμπτης, δίχως να προστέσουμε λέξη δική μας, αφού το παραγραφάκι της «Νέας Ελλάδος» λέει όσα και μεις θα λέγαμε, φυσικά όμως σ' άλλη γλώσσα, Ελληνικώτερα:

«Το Πανεπιστήμιον σκέπτεται, ότι είναι καιρός όπως πληρωθῇ ἡ ἔδρα τῆς Μεσαιωνικῆς μας φιλολογίας. Μόνο περὶ τῆς νεοελληνικῆς γλώσσας καὶ φιλολογίας δὲν γίνεται λόγος.

»Ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι εἶναι αἰσχρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Πανεπιστήμιον νὰ μὴ διδάσκη τὴν σύγχρονον Ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

»Δὲν νομίζει τὸ ἴδιον καὶ ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας:

»Ἐκτὸς ἂν φρονῇ κ' ἐκεῖνος, ὅπερ ἀπίθανον, ὅτι ἐξακολουθοῦμεν ὁμιλοῦντες τὴν γλῶσσαν τοῦ Λυσίου καὶ ὅτι ἡ ἀπὸ Κορνάρου μέχρι Παπαδιαμάντη καὶ Παλαμᾶ φιλολογία εἶναι ἀξία περιφρονήσεως».

Ο ΑΙΩΝΙΟΣ κύριος Φιλαδελφεύ! Ξαναφάνηκε πάλι στή μέση, αφού, λένε, τοιμαζότανε νὰ διαγωνιστῇ μετὶ τὸ Βέη γιὰ τὴν ἔδρα τῆς Μεσαιωνικῆς φιλολογίας.

Μὰ ἂν, ὅπως ὅλοι τὸ μολογᾶνε, ἓνας εἶναι ὁ Βέης! καὶ ὁ μόνος δὲ κατ'ἀλλήλους γιὰ τὴν ἔδρα αὐτῇ, ἓνας εἶναι καὶ ὁ κ. Φιλαδελφεύ! ποῦ φεῦ! καὶ ἀλοίμονο! ἔννοεῖ νὰ φυτρώνει παντοῦ καὶ πάντοτε, ὅχι γιὰ κανέναν ἄλλο σκοπὸ, μὰ μόνον γιὰ νὰ γίνεται κουβέντα τριγύρω στ' ὀνομά του.

Μόνο σ' ἔδρα τῆς Ρεκλαμομανίας θὰ μπορούσε νὰ θέσῃ ὑποψηφιότητα, ὁ ἀγαστὸς ἀνὴρ, μ' ἐλπίδες ἐπιτυχίας.

ΔΕΝ μπορεί, λέει, νὰ διοριστεῖ στὴ σύνταξη τοῦ Λεξικοῦ ὁ Φιλήντας γιατί δὲν ἔχει, λέει, τὰ προρροσόντα!

Σὰ νὰ μὴν εἶναι προσόντα ἀρκετὰ γιὰ μιὰ τέτλια θέσι τὸ γλωσσολογικὸ ταλέντο του, ἡ γραμματικὴ του καὶ ἡ ἄλλη ἐπιστημονικὴ του ἐργασία.

Ἐμεῖς φρονοῦμε—καὶ δὲν πάμε νὰ φρονοῦμε ὅσο θέλουμε! πὼς μιὰ καὶ βρισκότανε ὁ Φιλήντας ἐδῶ, γνωρίζοντας δουλιὰ, ὅταν ὑποβλήθηκε τὸ νομοσχέδιο γιὰ τὸ Λεξικὸ στὴ Βουλὴ, ἔπρεπε νὰχε μέσα κ' ἓνα ἄρθρο ἀποκλειστικὰ γιὰ τὸ Φιλήντα.

Μὰ ποῦ ἀφίνει ὁ κ. Χατζηδάκης νὰν τοῦ πατήσουν ἄλλοι τὰ οἰκόπεδά του!

ΚΑΙ γιὰ νὰ μάθετε ἀκόμα μιὰ φορὰ τί ἐστὶ κ. Χατζηδάκης, διαβάστε ἓνα φυλλάδιο ποῦβγαλε τοῦτες τίς μέρες ὁ συμπατριώτης του φιλόλογος κ. Πάγκαλος καὶ μᾶς τὸν ἐσυγραφεῖ με χτυπητὰ, ἂν καὶ κάπως σκοῦρα, χρώματα.

ΕΝΑΣ ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΓΙΑ ΤΙΣ "ΣΚΟΡΠΙΕΣ ΜΟΛΥΒΙΕΣ"

Ἡ τόμος αὐτὸς τῆς «Λογοτεχνικῆς Βιβλιοθήκης Φέξη» περιέχει διηγήματα τοῦ κ. Δ. Ταγκοπούλου, γραμμένα κατὰ τοὺς γλωσσολογικοὺς καὶ τοὺς γραμματικοὺς κανόνας τοῦ κ. Ψυχάρη — ἔσον καὶ ἂν ὁ διορθωτὴς τῆς ἐκτύπωσης παρενέβαλε κάποτε τὴν αὐθαιρεσίαν του (*). Διότι ὁ συγγραφεύς, ὁ ἐκδότης τοῦ «Νουμά» (καὶ ποιὸς δὲν γνωρίζει: τὸ πλέον ἰδιότυπον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπὶ ὀδυνητικῶν φιλολογικώτερον ἐλληνικὸν περιοδικόν:) ὁ κ. Ταγκό-

(*) Ἡ αὐθαιρεσία τοῦ κ. διορθωτῆ, ἔξον ποῦ εἶναι κάπως ἀνάρμοστη, γιὰ ἐπιτέλους σ' ἓνα συγγραφεῖ δὲ διορθώνουν καὶ δὲν παραμορφώνουν λέξεις καὶ φράσεις, εἶναι κάποτε καὶ ἀδικιολόγητη... Ἔτσι, στὸ διηγημά μου «Ἰ. γ. πώντας», ὁ κ. διορθωτὴς, διόρθωσε τὸ «σκαντζοχερὼπά θυμάρια» σὲ «σκαντζοχερῖσια» θυμάρια καὶ τὰ πρόκοψε, γιὰτὶ ἐνῶ ἐγώ, μετὴν κατάληξιν ὡπα, ἤθελα νὰ δεῖξω πὼς τὰ θυμάρια ἀπὸ μακριὰ φαντάζανε σὰ σκαντζόχεροι, ὁ κ. διορθωτὴς μετὴν κατάληξιν ἰσια ποῦ τοὺς κόλλησε, ἔδειξε πὼς τὰ θυμάρια εἶταν ἀπὸ σκαντζόχερους, δηλ. φυτέψανε σκαντζόχερους καὶ βγήκανε θυμάρια! Γιὰ τὴν ἀφύσικη αὐτὴ καλλιέργεια ὑπεύθυνος δὲν εἶμαι γώ, μὰ ὁ κ. διορθωτὴς. Ὁ δικὸς μας ὁ διορθωτὴς τὰ σέβεται ὅλ' αὐτά, καὶ γιὰ τοῦτο, ἂν καὶ ὁ πρόλογος τοῦ κ. Ζερβοῦ εἶναι γραμμένος στὴν καθαρεύουσα καὶ στὸ «Νουμά», καθὼς εἶναι γνωστὸ, μόνον δημοτικὰ τυπώνονται, δὲν τᾶλλαξε οὔτε λέξη.

Δ. Τ.

ζομαστε καλά, όπως όταν λεμε : η επιστημη δεν εχει σκοπο. Περισσοτερο μπορουμε να πουμε : ο αληθινος Τεχνητης, όπως και ο αληθινος Επιστημονας, δεν εχει σκοπο. Μα μπορουμε να πουμε, οτι υπαρχει αληθινή Τεχνη χωρις ιδανικο ;

Το δευτερο, που νομιζω πως πρεπει να κανουμε οι νεοι, ειναι να φωτισουμε, να μορφωσουμε, να ανυψωσουμε το λαο.

Ειπα το πρωτο και το δευτερο, μα κακα εκανα να πω πρωτο και δευτερο. Το πρωτο και το δευτερο μονο μαζι, συχρονα μπορουνε να γενουνε και τα δυο πρωτα ειναι.

Πιά ιδανικα μπορει κανεις να βρει εδω κι' εκει, μεσα στο σημερνο χωρις ιδανικο κοσμο ; Λυσκολο ζητημα. Νομιζω πως διο ιδανικα μπορουνε να σταθουνε στην εποχη που ζουμε : Το ιδανικο των σοσιαλιστων — το ιδανικο του Χριστου, και το ιδανικο των Νιτσειστων — το ιδανικο του αγωνα

Μα μπροστα σε καθε προσδο σηκωνεται ο Κινεζικος τοιχος, το φασμα της τρομερης στριγκλας : της καθαρευουσας.

Γκρεμισμα του τοιχου της καθαρευουσας ειναι το πρωτο απ' τα πρωτα !

Κ. ΚΑΡΘΑΙΟΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Πρὸς κατάληψιν μιᾶς θέσεως γραμματικῆς β'. τάξεως παρὰ τῷ τμήματι τῆς Ἑργασίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἀριθ. πρωτοκ. 24757.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀρθρον πρῶτον τοῦ Βασ. Διατάγματος τῆς 18 Ἰουνίου 1914 περὶ διαγωνισμοῦ πρὸς κατάληψιν θέσεως γραμματικῆς β'. τάξεως παρὰ τῷ τμήματι Ἑργασίας καὶ Κοινωνικῆς Προόδου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, προκηρύσσομεν διαγωνισμὸν πρὸς κατάληψιν μιᾶς θέσεως γραμματικῆς β' τάξεως, ἐν τῷ ὧς ἂν τμήματι. Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθῆσεται τὴν 27ην Ἰουλίου 1914, ἡμέραν δευτέραν καὶ ὥραν 9ην π. μ. ἐν τινι τῶν αἰθουσῶν τοῦ Ἑπ. Ὑργείου τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας ἢ ἄλλῃ τόπῳ βραδύτερον ὁρισθησομένῳ, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἂν Διατάγματος.

Οἱ ὑποψήφιοι δέον νὰ ἔχωσι δίπλωμα τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Ἑθνικοῦ ἢ ἄλλου τινὸς ὁμοταγοῦς Πανεπιστημίου ἢ Σχολῆς Πολιτικῶν Ἑπιστημῶν καὶ νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ ἂν Διατάγματος, ὑποβάλλοντες τὰ ἐν τῷ ἀρθρῳ τούτῳ καθοριζόμενα ἔγγραφα στοιχεῖα μέχρι τῆς προτεραίας τοῦ Διαγωνισμοῦ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἰουνίου 1914.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΗΡΟΣΤΡΑΤΙΣΜΟΙ

Φίλε «Νουμά»,

Κι ὁ Ἡρόστρατος φήμη ἄφισε. Ψέματα ; Νά, κι ὁ κ. Σπ. Ἀλιμπέρτης, ποὺ προχτὲς ἀκόμα μᾶς τὸν τελαλοῦσες σοφὸ — τί σοῦ φτειᾶζανε οἱ τόσοι σου σοφοί, καψερέ, ἴσαμε τώρα! — νά, λοιπὸν ποὺ κι ὁ κ. Σοφὸς σου Ἀλιμπέρτης, τέτια φήμη ζήλεψε κ' ἔρχεται στὰ τελευταῖα Ἀλεξαντριανὰ «Γράμματα» νὰ κατηγόρησῃ τὸν Ψυχάρη γι' *ἀνειλικρινή, ψευτοήρωα* καί.... *αὐτάρεσκο*.

Κι ἀφορμὴ τὸ «Le crime du Poète», — δηλ. ἴσια ἴσια τὸ βιβλίον κεῖνο ποὺ φλογίζεται ἀπὸ εἰλικρινεῖα, ἀπὸ ἡρωϊσμό, ἀπὸ αὐτοθυσίαν, καὶ ποὺ κάθε τίμιος ἄντρας ἔχει χρέος νὰν τὸ ἀνακηρύχνῃ καὶ νὰν τὸ προσκυνάει γιὰ Βαγγέλιο ἡθικῆς.

Μὰ ὁ κ. Σοφὸς σου παρασίρθηκε ἀπὸ τὴ συγκαιρίτικη μόδα. Ἐγινε δηλ. καὶ λόγου του Ξενοπολιστῆς. Βρίζοντας τὸν Ψυχάρη, ποζάρουμε γιὰ σοβαροί, κερδίζουμε καμιά ρεκλαμίτσα τῆς «Ἀκρόπολης», βγαίνουμε κι ἀπὸ τὴν ἀφάνεια. Ἀπαράλλαχαι ὅπως τὸ πάλλαι κι ὁ Ἡρόστρατος. Ὁ Ψυχάρης πέρασε πιά ποὺ πέρασε στὴν Ἱστορίαν. Νὰ τὸν παينέσουμε ; ποῖός μᾶς προσέχει ; Ἄς τότε βροῖσουμε λοιπόν. Ἐτσι κάτῃ μπορεῖ νὰ γίνῃ, νὰ κερδίσουμε καὶ μεῖς μιὰ θεσοῦλα κοντά του. Διάβολε ! Τὰ ἴδια δὲν κάνουν τὰ «Γράμματα» καὶ μετὰ τὸν Παλαμά ; Τὸν ἀποκαλοῖνε, ἀπὸ μεγάλη τους πάντα ἐπείκειαν, ποιητὴ τῆς «Ἀσάλευτης Ζωῆς», ἐνῶ στὴν οὐρὰ τοῦ κ. Βάρναλη κολλάνε τὸν τενεκὲ τοῦ «Νεαροῦ Διδασκάλου» καὶ τοῦ «Ἀνεγνωρισμένου πλέον Διδασκάλου».

Κατσουφιασμένες κριτικὲς γράφουνε μόνο ὅσοι πάσχουν ἀπὸ πνευματικὴ δυσκολιότητα. Δὲ θέλω νὰ πῶ πὼς κι ὁ κ. Ἀλιμπέρτης εἶναι δυσκολίος σοφός, ἀφοῦ μάλιστα στὰ ἴδια «Γράμματα», σὲ ἄλλες σελίδες, προλογίζεται πλατιά — τί γονιμότητα εἶναι αὐτή, Θέ μου ! — στὸν πρόλογο τοῦ κ. Ἀποστολάκη γιὰ τὸν Καράϊλ, μὰ θέλω νὰ πῶ τὸ ἄλλο, πὼς ὁ κ. Ἀλιμπέρτης μετὰ τὸ νὰ μιλάει μετὰ τέτια ἀσέβεια γιὰ τὸν Ψυχάρη κάνει περιττὸ τὸ τελευταῖον ρῶτημα ποὺ θέτει στὴ σοφὴ του κριτικὴ : «Ἡ σιωπὴ δὲ θὰ εἴταν ἓνα κίνημα ποὺ θὰ εἶχε πολὺν περισσότερη εὐγένεια ;»

Ἄς εἶναι. Λογαριασμὸς δικός του ἂν δὲν τὰ κατάφερε νὰ μείνῃ στὴν εὐγενικὰν σιωπὴν του, ποὺ χαρακτήριζε ἴσαμε τώρα ὅλη τὴ δημιουργικὴ του ἐργασία. Ἐγὼ ἄλλο θέλω νὰ σοῦ πῶ. Κάποιος φίλος

μου, πού βλέπει, μούλεγε, διαβάζοντας τάλιμπέρτια ἀερολογήματα : «Νὰ δεῖς, πού ὁ φίλος γλήγορα θὰ καταντήσῃ καθαρευουσιάνος. Ἔτσι κάνουν ὅλοι ὅσοι λιποταχοῦνε ἀπὸ τὸ δημοτικιστικὸ στρατόπεδο». Καὶ νὰ δεῖς, πού ἴσια ἴσια στὰ ἴδια «Γράμματα», δικαιολογώντας ὁ κ. Ἀλιμπέρτης τὸν πρόλογο τοῦ κ. Ἀποστολάκη ποῖναι γραμμένος στὴν καθαρεύουσα «γιά ὁρισμένο σκοπὸ», (μῆπως κι ὁ κ. Ἀποστολάκης δὲν κατρακύλησε στὴν καθαρεύουσα γιά «ὁρισμένο σκοπὸ;») ἀποφαίνεται σοφά : «Ὑποθέτω πὼς δὲν πειράζει».

Καὶ τί νὰ πειράζει ; Ἔτσι πού τὸν καταντήσαμε τὸν ἀγώνα μὲ τὴν ἀχαρακτηρισίᾶ μας, τὴ ξήλεια μας καὶ τὴ φτωχαλαζονείᾶ μας, οὔτε αὐτὸ πειράζει, οὔτε ἄλλα χροῖτερα.

Δικός σου

ΑΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

ΟΙ ΠΙΤΑΚΗΔΕΣ

Φίλε «Νουμά»,

Πολλοὶ φίλοι σὲ παρακαλοῦμε νὰ ξανατυπώσῃς ἐκείνη τὴν ἀθάνατη σκηνὴ τοῦ «Ἀρχισυντάχτη» μὲ τὸν Πιτάκη καὶ τὸ Χριστόφορο, πού τόσο τὴν θάμαζαι καὶ ὁ κ. Clément στὴν τελευταίᾳ του κριτικῇ. Καὶ τοῦτο γιατί τώρα τώρα πάλι ξαναφανήκανε στὴ ζωὴ οἱ περίφημοι σοφοὶ σου, μὲ τὸ χάρτινο κοκοράκι στὸ κεφάλι, ἀνεμίζοντας στὸ χέρι ξύλινο σπαθὶ γιά νὰ κόψουνε ὅσους τοὺς χαλνοῦνε τὴν ἡσιγίᾶ καὶ τὸ ἦπνο τους τὸ φιλόλογικόν.

Δικός σου

ΟΡΓΑΝΩΤΗΣ

Ω ΤΟΥΣ ΑΓΓΛΟΥΣ.....

Φίλε «Νουμα»,

Ω τους αγαθούς Φιλισταίους και ω τ' αυταρεσκα τυφλοντικα !

Φωτια και μανια εναντιο καθε σοσιαλιστικης κινήσεως. Φωναζουνε γεματοι μισος για τους εργατες, που ζητανε να ζησουνε κι αυτοι δυο-τρεις ωρες το μερονυχτο ελευτεροι, που ζητανε κι αυτοι να μπορουνε να καθησουνε μια Κυριακη στο σπιτι τους ή να πανε στην εξοχη ή να καθησουνε στον καφενε με την παρεα τους. Φωτια και μανια εναντιο των φτωχων εργατων του γκαζιου ή των υπαλληλων των σιδηροδρομων ή των χτισταδων ή οπιου αλλον, που θα ζητησε ν' ασφαλισει το ψωμι του και το ψωμι

της γυναικας του και των παιδιων του ή της μαννας του και των αδερφадων του, με τον ιδρωτα του προσωπου του.

Μα σαν ερχεται στη μεση κανενα ζητηματακι σαν κι' αυτο, που σηκωθηκε τωρα-τωρα για την ακριβια των νοικιων — ω τους αγαθους μεις Φιλισταιους, που μας γινονται ολοι, οχι πια σοσιαλιστες, μα σωστοι επαναστατες ! Ω τους μπουρζουαδες, που αρνιουνται το δικαιομα στον εργατη να στιαματησει τη δουλια του, οταν νομισει πως αδικιεται, και που ζητανε την **προστασια του κρατους**, για να πει στους ιδιοχτητες : Ελα δω ! δε μπορεις να κανεις το σπιτι σου οπως θελεις του λογου σου ! Θα το νοικιασεις στον κυριο Φιλισταιο για εκατο δραχμες το μηνα !

Ω τους φιλους, που θελουνε ναχοινε σκλαβους φτηνους, μα και να καθουνται και σε φτηνα σπιτια.

Ω τους αγαθους Φιλισταιους, που νομιζουνε πως ειναι το κεντρο της Γης !

Ω, του φαβλοτατου τυπου η φανλοτατη αδιαντροπια !

Κ. ΚΑΡΘΑΙΟΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΓΡΑΜΜΗ ΠΕΙΡΑΙΩΣ — ΑΙΓΥΠΤΟΥ — ΣΥΡΙΑΣ

Φέρομενεις γνῶσιν τοῦ Σεβαστοῦ Κοινοῦ ὅτι, ἀπὸ τῆς 22ας τρέχοντος ἐκάμομεν ἐναρξιν τῆς ἐξαγγελθείσης ἐβδομαδιαίας γραμμῆς *Πειραιῶς—Αἰγύπτου—Συρίας* διὰ τῶν ἀτμοπλοίων μας ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ καὶ ΕΣΠΕΡΙΑ, τοῦ μὲν πρώτου ἀναχωροῦντος ἐκ Πειραιῶς τὴν 22αν τρέχοντος ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11 π. μ. δι' Αἰγύπτου, ΣΥΡΙΑΝ, τοῦ δὲ δευτέρου ἀναχωροῦντος τὴν 21ην τρέχοντος ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 3 μ. μ. δι' ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ, τὴν δὲ 20ην ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11 π. μ. δι' Αἰγύπτου—ΣΥΡΙΑΝ.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΙΣΧΥΟΝ ΑΠΘ 22ας ΙΟΥΝΙΟΥ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ (παρ. Τροῦμπας)

Ἐκάστην *Κυριακὴν* ὥρα 11 π. ἀκριβῶς δι' ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ, ΠΟΡΤ—ΣΑΤΑ, ΒΗΡΥΤΤΟΝ, ΤΡΙΠΟΛΙΝ, ΜΕΡΣΙΝΑΝ.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΞ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἐκάστην *Τρίτην* ὥρα 8 μ. μ. ἀκριβῶς διὰ ΠΟΡΤ—ΣΑΤΑ, ΒΗΡΥΤΤΟΝ, ΤΡΙΠΟΛΙΝ, ΜΕΡΣΙΝΑΝ.

Ἐκάστην *Πέμπτην* ὥρα 4 μ. μ. διὰ ΠΕΙΡΑΙΑ.

Διὰ περαιτέρω πληροφορίας ἀπευθυντέον :

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Γραφεῖα Γεν. Διευθύνσεως, ὁδὸς Ἀπελλοῦ ἀρ. 1 καὶ εἰς τὰ Πρακτορεῖα Ταξειδίων κ. κ. Θωμᾶ Κούκ καὶ Γιού, Ἀδελφῶν Γκιόλμαν καὶ Σα, Ἐνωσιᾶ δού (πλατεῖα Συντάγματος) καὶ Ἰω. Ρέντα (παρὰ τὸν Ἡλεκτρικὸν Σταθμὸν Ὀμονοίας).

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: Γεν. Πρακτορεῖον ὁδὸς Φίλωνος, 44 (ὀπισθεν Ἀγίας Τριάδος).

ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ: κ. κ. Μ. Π. Σαλβάγον καὶ Σία ὁδὸς Ἀντωνιάδου.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Τὰ τελευταία «Γράμματα» (Θάμματα, κατά την «Α-κρόπολη») άσκοληθήκανε στο τελευταίο φυλλάδιό τους και με τούς «Απόγονους» του Ταγκόπουλου, δημοσιεύοντας την ακόλουθη σοφή κριτική του κ. Σπύρου Άλιμπέρτη : «Ένα είδος νουβέλλα—πολύ μέτρια. Τό ύφος πολύ κοινό. Έν γένει ένα πράγμα γραμμένο πολύ εύκολα—χωρίς ή εύ-κολία έδω να έννοιει χάρη, γούστο, ταλέντο. Δίνει άφορ-μή για μιá παρατήρηση. Η όμη πραγματικότητας είναι άλ-λο πράγμα, και άλλο τό φυσικό και πραγματικό στην τέ-χνη. Τά γεγονότα της πραγματικής ζωής — όταν μάλιστα τυχαίνει να μήν έχουν τίποτε τό εξαιρετικό και στη ζωή μέσα—όταν μπαίνουν σέ έργο τέχνης πρέπει να χρησι-μοποιούνται σύμφωνα με τούς σκοπούς και τις άπαιτήσεις της τέχνης. Όχι νάντιγράφονται ή να παρατάσσονται όπως είναι. Η τέχνη πρέπει να πλουτίζει — όχι νάντιγράφει τη ζωή»

— Καρτερούμε τώρα και κανένα δημιουργικό έργο του σοφού Διδασκάλου για να μάθουμε πώς θά μπορούμε διώ κι όμπρός να γράφουμε όχι πολύ μέτρια και όχι πολύ κοινά—κι άκόμα κι όχι και πολύ αδιάντροπα.

— Ο «Νουμάς» θά σταματήσει τούς καλοκαιριάτι-κούς μήνες Άλωνάρη και Τρυγητή και θά ξαναβγεί τό Σεπτέβρη. Έπειδή αυτούς τούς μήνες ό έκδότης τους θά λείπει από την Άθήνα, όσοι θέλουμε περασμένο φύλλα ή τίποτ' άλλο άς περνούμε από τό Βιβλιοπωλείο Βασιλείου —Κουκλάρα (δδός Σταδίου 42). Τά γράμματα, παρακα-λούμε, να μάς στέλνονται στο γραφείο μας (δδός Οικονό-μου 4), πού θάνα κιόλας άνοιχτό κάθε μέρα από τις 3-6 τόπομεσήμερο.

— Οί άκαρδοι, οί Άλεξαντριανοί λόγιοι, πόλεμο ά-γριο κηρύξανε κατά του Παλαμά. Και σά να μη φτάνει τά «Γράμματα» με τις κεντιές τους, να σου τώρα πού ξεπρόβαλε κ' ένας πιθηκάθρωπος, ό Α., στην Άλεξαν-τριανή «Ομόνοια» πού σέ κάθε άνοητογράφημά του βρί-σκει ευκαιρία να μιλάει άσεβέστατα για τόν Ποιητή. Μά έπιτέλους, άν ό Παλαμάς δέν έχει ιά πάθει τίποτα από την τέτια πολεμική, διατρέχει κίνδυνο σοβαρό τό στομάχι μας και τούς παρακαλούμε νάν τό σεβαστούμε και να στα-ματήσουνε.

— Συφορά μας ! θέλαμε να κρυφτούμε μα οί «Και-ροί» μάς πιάσανε, κ' έτσι κάποιος κύριος, ό Η. Α., στο φύλλο των 18.6.914 άνακάλυψε και νό φώναξε καμαρωτά πώς ό Α. Βοριάς του περασμένου φύλλου είναι ό.... Μα-λακάσης, γιατί τά «Νέα ποιήματα» μοιάζουνε τρομερά με τά ποιήματά του. Αυτό θά πει μάτι κριτικό, μιá φορά !

— Σε ξεχωριστά βιβλία, τραβηγμένα από τά τελευταία Άλεξαντριανά «Γράμματα», βγήκανε οί «Δειλινές κουβέν-τες» του φίλου κ. Θ. Νικολούδη και «Τά τραγούδια της Σέμης» του Πέτρου Μάγνη. Λυπούμαστε πού δέν έ-χουμε τόπο σήμερα να μιλήσουμε πλατιά για τά αξιόλο-γα αυτά βιβλία, καθώς και για τό σοσιαλιστικό δράμα «Για τό ψωμί», του κ. Τάσου Γ. Πίτσα, πού μοναχά τό άναγγέλνουμε

— Οί καρικατούρες πού στολίζουνε σήμερα μιá σε-λίδα του «Νουμά», είναι κατωμένες από τό νεαρό γελοιο-γράφο κ. Μιχάλη Παπαγεωργίου, πού ό,τι καταφέρει τό χρωστάει μόνο στο δυνατό ταλέντο του, άφού δέν πάτησε ποτέ στο Πολυτεχνείο και δέν πήρε ούτε ένα μάθημα ζου-γραφικής.

— Όσοι από τούς δικούς μας έχουν έκδώσει βιβλία και τούς βρίσκονται αντίτυπα για πούλημα, μπορούνε να στείλουνε σημείωσή τους στο βιβλιοπωλείο Βασιλείου — Κουκλάρα (δδός Σταδίου άρ. 4) για να μπούνε μέσα στον κατάλογο πού τοιμάζει και πού θάχει όλα τά βιβλία πού είναι γραμμένα στη δημοτική.

ΜΥΘΟΙ ΤΟΥ TRILUSSA

Ο ΑΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ Η ΜΑΪΜΟΥ

Είπε ό άθθρωπος στη μαϊμού :

— Είσαι ζωό σιχαμένο και βρώμικο και σέ σι-χαίνουμε... Και είσαι τόσο γελοία πού σά σέ βλέπω ξεραίνουμε στα γέλια...

Και ή μαϊμού του άποκρίθηκε :

— Λέν τό πιστεύω, γιατί σου μοιάζω τόσο πολύ !...

Η ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗ ΤΟΥ ΛΙΟΝΤΑΡΙΟΥ

Στη λίμνη της Άφρικής, σέ μιá άποικία, ένα λιοντάρι φώναζε ένα λοχία νάν του βγάλει τάγκάθι πού τοίχε μπει βαθιά στο πόδι :

— Σε κατευχαριστώ, του λέγει ύστερα. Ξαλά-φρωσα... Πές μου κ' εσύ τώρα τί χάρη θές και θά σ' την κάνω άμέσως... Σ' τ' όρκίζομαι... Θές να προβιβαστείς ;... Καλά... Θά σέ συντρέξω...

Και την ύπόσχεσή του την κράτησε περσότερο κι από χριστιανό. Τό ίδιο βράδι γύρισε στο λοχία και τούπε :

— Φίλε μου, ό,τι πόθησες γίνηκε... Είναι σί-γουρος ό προβιβασμός σου... Έφαγα τό λοχαγό σου!

Μετάφραση Κ. ΤΡΙΚΟΓΙΑΝΗ

“Α σου πεί μιá γυναίκα: «Τήν καρδιά σου δέν τη θέ-λω, λαχταράω τό κορμί σου και τά χάρδια σου», φυλάξου» είναι πολύ τεχνίτρα» ξέρει την τέχνη πού ό κυνηγός σέρ-νει στην παγίδα τό θερίο.

Σααδή

Εύκολο πράμα να σκοτώσεις άθθρωπο, μ' αδύνατο νάν τονέ ζωντανέψεις. Ό τοξότης πρέπει νάναι ύπομονετικός, γιατί μιá και τό βέλος ξεφύγει από τό τόξο, δέν ξαναγυ-ρίζει πίσω πιά.

Σααδή

“Αν έχεις όμπρός σου έναν όχτρο έπικίνδυνο και δέν τονέ σκοτώνεις, ίδιος σου γίνεσαι όχτρος του έαυτού σου.

Σααδή

ΑΠΟ ΤΟ "ΜΠΟΥΣΤΑΝ.. ΤΟΥ ΣΑΑΔΗ"

Η ΑΓΑΠΗ

"Ένας άνθρωπος είδε μιὰ πανώρια κορασιά κι' άμέσως ή 'Αγάπη άγκάλιασε τήν καρδιά του σάν τόν κισσό τόν κορμό του πλατάνου. Σάν τή δροσιά που περιχύνει με μαργαριταρένια δάκρυα ένα δεντρί τήν άνοιξη, έτσι έμοιαζεν ό παγωμένος ιδρώτας που περιχυνότανε στο μέτωπο αυτού του ανθρώπου.

Κοβάλλα σε άτι ό 'Ιπποκράτης περνούσε και ρώτησε τήν αίτία της άνημπορίας του. Κάποιος του είπε :

— 'Ο δυστυχισμένος αυτός που κοιτάς, είναι ένας θεοφοβούμενος δερβίσης. 'Ω; τώρα ζούσε με τή νηστεία και τήν προσευκή στή μονοξιά του. Μά ένα κορίτσι του έκλεψε τήν καρδιά κι' ό σκληρόκαρδος "Ερωτίας του άπλώσε πυκνό μαγνάδι στα μάτια. "Όταν τον έ μαλ'ώνουμε όταν τον έ συμβουλεύουμε νάποδιώξη τή θλίψη του, μάς άπαντάει με θυμό : "Σωπάστε πιά ! "Έχω άφορμές έγω νά λυπάμαι. Γιατί ή 'Ομορφιά αυτής της κόρης μ' έκανε τρελλό !

Κ' είπε ό δοξασμένος 'Ιπποκράτης :

— Τα λόγια του άδερφου σας, δέν είναι τόσο θαυμάσια όσο είταν ή παλιά του 'Αρετή. Έπλασε λοιπόν ό ιερός γυναίκα, τόσο έξαιρετικής 'Ομορφιάς, ώστε ό φεοβούμενος αυτός δερβίσης νά παραθεθ' στο μεθύσι της άγάτης ; Ο θαυμασμός του δέ στρεφότανε καλύτερα σ'

ένα νιογέννητο παιδί; 'Η 'Ομορφιά ενός βυζαντινού μουρου άξίζει πιο πολύ από τήν 'Ομορφιά μιās κόρης. 'Ο κάθε μυαλωμένος γνωρίζει πως τό χεντζίνι είναι ένα πλάσμα πιο τέλειό από τις πιο θελχτικές χορευτρες του Τουρκε-σταν και της Κίνας.

"Αν δέν έχης έρωμένες παρα στα ήνερά σου, όπως κάνει ό Σααδής, δέν έχεις νά φορηθής νά σε παιδέψουν πί-κρες και βάσανα

(Από τό 'Αραβικό)

Κ. ΤΡΙΚΟΓΛΙΔΗΣ

Βγήκε ή μελέτη του

ΙΔΑ : «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ»

Έκδοση του περιοδικού «Γράμματα» της 'Αλεξάνδρειας και πουλιέται 50 λεπτά στα γραφεία μας και στο Βιβλιοπωλείο Βασιλείου —Κουκλάρα (όδός Σταδίου 42).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΟΙΗΤΕΣ ΜΑΣ

ΤΑ «ΓΡΑΜΜΑΤΑ» (POB 1146. Alexandrie Égypte παρακαλούν τους ποιητές μας νά στείλουν τα βιβλία τους για μιá μεγάλη μελέτη που έτοιμάζουν για τή σύγχρονη 'Ελληνική ποίηση, που θα δημοσιευτεί 'Ελληνικά, Γαλλικά κ' 'Εγγλέζικα.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΑΧΙΣΤΗ ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΔΙΑ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ ΓΡΑΜΜΗ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ Α. ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΣ

Τό θαλαμηγόν 'Υπερωκέανειον (άπαρμιύλλον πολυτελείας και άνέσεως)

“ΑΘΗΝΑΙ,,

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ (ΜΕΣΩ ΚΑΛΑΜΩΝ-ΠΑΤΡΩΝ) ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΔΙΑ ΝΕΑΝ-ΥΟΡΚΗΝ

Τήν 26 'Ιουνίου

Δι' επιβάτας, εισιτήρια και περαιτέρω πληροφορίας άπενθυντέον :

'Εν 'Αθήναις Γραφεία Γεν. Διευθύνσεως. 'Οδός 'Απελλου άριθ. 1.

'Εν Πειραιεί Γενικόν Πρακτορείον. 'Οδός Φίλωνος 44 (δπισθεν 'Αγίας Τριάδος)

ΣΗΜ. Οί θέλοντες νά εξασφαλίσωσι θέσεις άνάγκη νά δηλώσωσι ταύτας ΕΓΚΑΙΡΩΣ εις τά Κεντρικά Πρακτορεία της 'Εταιρίας και τούς κατ'όποιους ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΟΥΣ αντιπροσώπους.

ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΝΤΕΣ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΕΤΕ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΣΗΜΑΙΑΝ
ΜΕΓΑΛΥΝΕΤΕ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ.